

befaret Graadyb. Jeg henstiller det til Ministrenes Overvejelse. Det angaar dels Landbrugsministeren, hvis Bestræbelser jeg allerede har paaskønnet med Hensyn til Topsande og Slugen, men ogsaa Forsvarsministeren for Marinens Vedkommende vil jeg bede overveje, hvad der i saa Henseende kan gøres, nemlig dels med Hensyn til bedre Belysning, dels med Hensyn til, at der skaffes kraftigere Fartøjer til Lodserne. Hvad der skete dernede, er den højtærede Marineminister bekendt, saa jeg behøver ikke at gaa nærmere ind paa Detailler, men jeg vil dog gerne gøre den Bemærkning, at ved Skibsforliset var det meget sørgeligt, at Redningsvæsenet ikke i rette Tid kunde træde til og forhindre det store Tab af Menneskeliv, og der tror jeg, der kunde gøres mere. Der er ingen, der tvivler om Redningsvæsenets Beredvillighed til at komme forulykkede til Hjælp, men her manglede Underretning om den skete Ulykke. Jeg tror, det havde været heldigt, om der havde været Telefonforbindelse f. Eks. fra Fyret til Redningsstationen og i det hele taget Forbindelse mellem disse forskellige Stationer. I denne Sammenhæng maatte jeg maaske gøre opmærksom paa, at Redningsvæsenet hører under eet Ministerium og Fyrsvæsenet under et andet. Det forekommer mig, at det vilde være heldigst, om begge Dele sorterede under een Minister, hvilken det end blev, saaledes at disse Institutioner i højere Grad end hidtil kunde samarbejde.

Maa jeg, da jeg er ved Fiskeriet, maaske gøre den højtærede Landbrugsminister opmærksom paa een Ting. Der staar i næstsidste Nummer af „Dansk Fiskeritidende“ en Bemærkning om, at ved Fiskeudklækning i Skotland har man i de sidste Aar udklækket af Rødspætte-Yngel et Aar indtil 35 Millioner, et andet indtil 53 Millioner, som ere satte ud med godt Resultat. I det hele er der siden Klækkeriets Oprettelse for faa Aar siden udsat over 443 Millioner Rødspætte-Yngel, og det hele har — om det er muligt, ved jeg ikke — kostet 2,000 Kr. Hvis vi kunde sætte 4—500 Mill. Rødspætter ud i vore Farvande for 2,000 Kr., tror jeg, det vilde være en heldig Foranstaltning. Jeg ved ikke, om det er rigtigst, men det findes, som sagt, omtalt i „Dansk Fiskeritidende“.

Overfor den højtærede Indenrigsminister maatte jeg maaske gøre den Bemærkning, at det er med stor Tilfredsstillelse, det i forskellige Byer er bemærket, at han har besøgt dem for at gøre sig bekendt med deres Posthuse og med, hvilke For-

anstaltninger der kunde gøres for at fremme Postvæsenets Virksomhed. Jeg haaber, at disse Rejser maa sætte Udbytte for de paagældende Byer, og jeg tillader mig fra mit Standpunkt specielt at takke for Esbjerg og haabe velvillig Imødekommen fra Tinget, da der er uhyre Trang til en Forbedring.

Endelig tillader jeg mig at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, at der vistnok er indgaaet et Andragende til ham fra Fredsforeningen her i Landet om et Tilskud fra Statskassen til Støtte af dens Bestræbelser for Arbejdet for Freden sammen med andre Fredsforeninger omkring i den civiliserede Verden. Jeg tillader mig at anbefale dette Andragende til hans velvillige Overvejelse.

Overfor det ærede Medlem for Slagelse (Lange), som saa stærkt paatalte det Tantièmesystem, som nu finder Sted ved Statsbanerne, vil jeg sige, at hans Anskuelse deler jeg fuldstændig. Jeg finder det absurd, at de højststillede Embedsmænd skulle have en meget betydelig Andel i Tantiëmen. Jeg mener, at for saa vel lønnede Embedsmænd maa det først og fremmest være en Æressag, at en saadan Institution drives saa hensigtsmæssigt som muligt, og tilmed ere de lønnede paa en Maade, som maa siges at være meget udmærket efter danske Forhold. Derfor forekommer det mig aldeles urimeligt, ikke alene at de skulle have en saadan Andel i Tantiëmen, men at de i det hele taget skulle have Andel i den. Men jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det nugældende Tantièmesystem, saa vidt jeg ved, blev vedtaget ved Jernbaneloven, og den nuværende Minister er altsaa fuldstændig uskyldig i de Forhold, som nu i den Henseende eksistere. Om han har i sin Magt at bringe Forandring deri, ved jeg ikke. Jeg antager, det kunde gøres. Men i alt Fald vil jeg gøre opmærksom paa, at jeg som Medlem af den Jernbanekommission, som i sin Tid var nedsat, stillede et fra Flertallets afgivende Forslag til Tantiëme, i Kraft af hvilket denne skulde ydes fra neden af, og først, efterhaanden som Indtægterne steg, skulde naa op til de højere Klasser og allersidst muligvis til Generaldirektøren. Men der var ingen af det ærede Medlems Meningsfæller af Højre, der i mindste Maade støttede en saadan Anskuelse. Saa nu maa det ærede Medlem ikke komme og klage over, at Ministeren har udført Loven, som den er. Men derimod kan jeg sige det ærede Medlem, at hvis der kom-